

indskærper overfor Finansministeren, at der skal gives Politiet Ordre til at se efter ved de store Badepensionater. Jeg tror ikke, det bliver ganske let at kontrollere dette. Disse Virksomheder falder ikke ind under Løven, medens Hotellerne, der ligger ved Siden af, falder ind under den; og der er i Virkeligheden ingen anden Forskel paa Maaden, hvorpaa disse Virksomheder drives, end at Hotellerne har Ret til at servere for den Gæst, der kommer for en enkelt Dag eller for nogle faa Timer, medens ifølge Beværterloven Badepensionaterne ved Siden af, som har Vinkort paa Bordet, og som maa servere alle mulige Drikkevarer, som Gæsterne maatte kræve ind til Maden, ikke maa tage Gæster ind under 8 Dage. Jeg tror aldrig, dette vil kunne overholdes, og jeg tror, det vil blive nødvendigt for en stor Del, navnlig af Jyllands Vestkysts store Badehoteller at lægge Forretningen om og opgive Bevillingen, saa de kun tager Gæster paa mindst 8 Dage og virker under samme Former som Badepensionaterne deroppe.

Hvad angaar Foreningslokaler og Foreningsrestauranter, tror jeg, at vistnok alle er enige om, at efter Lovforslagets Bestemmelser falder Foreningslokaler, hvor der serveres stærke Drikke, ind under Løven. Jeg skulde ikke være kommet ind paa dette, hvis ikke man havde drøftet dette Forhold ved Lovforslagets første Behandling, og den højtærede Finansminister den Gang havde udtalt med Henblik paa Rigsdagens Restaurant, at der for dennes Vedkommende ikke vilde blive givet Dispensation, men den vilde komme til at følge den almindelige Regel for alle Restauranter. Jeg maa vente, inden denne Debat slutter, at faa en Bekræftelse fra den højtærede Finansminister paa, at det var en Fejlhuskning, idet der kræves Bevilling til Rigsdagsrestauranten, og dette ogsaa kræves til Foreningslokaler, hvor der serveres stærke Drikke, saa at det er ganske klart, at disse falder ind under Lovforslaget.

Jeg skal dernæst gøre nogle almindelige Bemærkninger om begge disse Forslag. Jeg vil sige, som jeg sagde ved første Behandling, at jeg ser saaledes paa det, at naar man ikke har opfyldt de Krav, som vi straks rejste, saa er det Forslag, som er vendt imod Byerhvervene og vendt unødigt haardt imod de samme Mennesker, som stadig beskattes. Dette kan i Særdeleshed siges om Restaurationsskatten. Det forekommer mig, at de Mennesker, som tvunget af en eller anden Omstændighed er henvist til at benytte Restaurationer mere end andre, er højt nok beskattet i Forvejen. Er det

virkelig Meningen gennem dette Lovforslag at lægge en 10 pCts Beskatning paa de allernødtørftigste Spisevarer, at paalægge de Folk en særlig Beskatning, som er nødsaget til at spise deres danske Rugbrød og deres danske Smør og danske Kød paa Restaurationer. Der findes i Forvejen paa alt andet, hvad der nydes paa en Restauration, en saa betydelig indirekte Beskatning, at man skulde synes det overflødigt at lægge en yderligere Beskatning der. Hvis man tager Eksemplet Drikkevarer, findes der derpaa Told og en endogsaa meget større Tillægsafgift. Der betales af Restauratører, hvis man tager en københavnsk Restaurant, 4 pCt. i Brændevinsafgift, og nu skal dertil yderligere lægges 10 pCt. i Restaurationsskat, altsaa foruden Told og Tillægsafgift paa Drikkevarer 14 pCt. ekstra. Hvis nogen begaar den Luksus at kræve en Cigar paa en Restaurant, skal han foruden Tolden og Omsætningsskatten ogsaa betale en Restaurationsskat. Og med Chokolade gaar det lige saadan; for det Publikum, der faar lidt Chokolade til Dessert efter en Smule Middagsmad, er der 3 Gange indirekte Beskatning paa den samme Vare. Det forekommer os at være en alt for dyr Maade at opkræve Skatten paa: 3 Gange at skulle betale Opkrævningsomkostninger; og 3 Gange skal Publikum betale Kontrol med disse Opkrævningsomkostninger. Dette er saa dyr en Maade, at vi ikke kan gaa med dertil.

Naar det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, sagde saa mange Ord, vil jeg sige, at det forekommer mig, det ærede Medlem førte et stærkt Forsvar for sin egen Tavshed i Gaar. Det konservative Folkeparti havde i Gaar ingen Ordfører, medmindre da det ærede Medlem Hr. Holstein var Partiets Ordfører; og han bebudede jo at ville stemme imod Restaurationsskatten. Men det ærede Medlem Hr. Holstein var vel ikke Ordfører; altsaa Partiet havde ingen Ordfører; og igennem de stærke Ord i Dag skimter jeg Partiets voldsomme Uenighed om denne Beskatning. De mange Ord var vist Udslag af en daarlig Samvittighed. Det er det ofte, naar der skal bruges mange Ord og meget Forsvar, og det var jo særlig haardt, naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard i denne Forbindelse talte om at styrte Regeringen. Jeg vil til det ærede Medlem sige, at det er jo ilde at tale om Lig i død Mands Hus. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard skulde være den sidste til at tale om at styrte Regeringen. Var det ikke det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som i Fjor Sommer stod i Thisted og talte om Alliance mellem dem af hans